

Una festa 100% esquí a Porté Puymorens

Ahir es va inaugurar el nou telecadira desembragable de 6 places Dôme de la Mine

Només feia una setmana que, en aquest mateix diari, anunciàvem que el 17 de desembre Porté seria una festa. Ahir va ser la data, i la festa hi va ser, i ben concorreguda, però en un format poc convencional i sí molt 100% esquí. Us ho expliquem.

Esquiadors arribant a la plataforma d'arribada del Dome de la Mine ahir dissabte (Foto: DDLN)

Quan parlem d'una inauguració, sovint pensem o ens ve al subconscient un acte o esdeveniment d'estil convencional que acostuma a passar per un tall de cinta per part de les autoritats del moment, ja ho siguin en l'àmbit polític, social, cívic, empresarial o del sector que correspongui. Potser un tall de cinta sobre una catifa vermella.

I quan parlem d'una festa ens passa una mica el mateix. Ens la imaginem amb una magnífica orquestra, com les d'abans, amb 30 músics en un escenari, i al seu torn un bon nombre de persones, en parella o en grup, escoltant la música copa de cava en mà i ballant al ritme que mani el director de l'orquestra.

Ahir **Porté**, l'estació de **Trio-Pyrénées** consorciada a l'hora amb el grup **Les Neus Catalanes**, va estar d'inauguració. I també va ser una festa. Les dues coses a la vegada. Però van ser dos actes ben poc convencionals, si ho comparem amb el que he explicat unes ratlles més amunt.

Porté ja té el seu primer desembragable de 6 places (Foto: DDLN).

Mantell blanc per substituir la tradicional catifa vermella

Després de gairebé deu anys de gestació, tal com va declarar l'exdirector de l'estació **Eric Charreal Diari de la neu** la setmana passada, ahir l'estació de la Vall de Querol es posava guapa de veritat per inaugurar el nou telecadira desembragable de 6 places, el flamant **Dôme de la Mine**.

No hi havia catifa vermella per a la passejada d'autoritats, però hi havia una bona manta blanca que, curiosament, semblava que volgués ser ampla i uniforme precisament des de la terminal de sortida del nou giny mecànic fins a les cotes altes del domini esquiable. Va ser una "macro" catifa vermella tenyida de blanc i d'ús universal. La va lliscar tothom que ahir va ser a Porté.

Tall d'alè en lloc d'un tall de cinta

Ahir, a la falda del Pic de la Mina, tampoc hi va haver un tall de cinta dels que s'entendrien com a protocol·laris a l'entrada del telecadira. Possiblement, era la imatge que tots ens hauríem imaginat: autoritats tallant la cinta d'accés al telecadira a les 9 en punt del matí. La inauguració va ser molt més sublim i popular: tothom es feia el seu propi tall d'alè en arribar a la terminal superior del telecadira.

Ben lògic admirant el paisatge que hi havia a la vista en 360 graus. Perquè les panoràmiques que s'obrien al davant, tallaven l'alè. Les muntanyes andorranes a un cop de pedra per l'oest, la profunda vall de l'Ariege al nord, la Coma d'en Garcia i el Carlit ben altiu per l'est, i el perfilat agrest i d'aspecte inaccessible dels pics de Font Freda i La Balleja pel sud. Tot en siluetat per un cel blau intens. No hi havia esquiator que ahir, com a mínim en la primera pujada al telecadira, no s'aturés una bona estona a gaudir dels cims i valls de l'entorn.

Alegria com a música de fons

No, no hi havia orquestra ahir. No feia falta. La música de fons la posaven els mateixos esquiadors mentre esquiaven sobre la neu que es mantenia, i es manté des de fa dies, en pols "champagne" a les cotes altes del domini. Tant hi feia que llisquessin per una pista abalisada, com pels forapistes pendents de ser desvirgats. Des del telecadira era fàcil escoltar els udols d'alegria, que volien dir festa, que deixaven anar els més agosarats.

Ballar sobre la neu

I sí, com en tota inauguració, hi va haver qui va ballar. Perquè esquiar és, en certa manera, ballar sobre la neu. I si és neu pols, el moviment harmònic d'un esquiador lliscant per un fora pista és tan rítmic com el del millor ballador, sigui de música clàssica o moderna.

Perquè ahir, en un hivern en el qual la neu escasseja com feia anys que no ho feia, semblava que el mantell blanc a les falces de llevant de la muntanya de la Mina es va mantenir de blanc radiant expressament per a l'ocasió. Així va ser la festa del 17 de desembre a Portè.

Imatge d'ahir a Porté. Perquè esquiar, ben mirat, és com ballar sobre la neu (Foto: DDLN).

Ahir va ser un dia atafegat pels responsables de l'estació. I un d'ells va ser el seu exdirector, **Eric Charre**. A les acaballes del matí, sota un sol radiant, un cel blau intens, amb l'aire en calma i amb el so de fons del nou telecadira, amb la xerinola dels esquiadors que s'anaven agrupant a la plataforma d'arribada a 2500 metres, conclouïa la jornada amb aquestes declaracions.

"Estem molt contents. Es nota en el somriure a la cara dels molts esquiadors que avui són aquí. A tothom dir-los que s'ha de venir a Porté a descobrir aquest lloc increïble que tenim aquí dalt, a La Mina". I com que ahir Porté era una festa, ben concorreguda, on va voler oblidar-se que el telecadira ha estat, ben mirat, un regal anticipat de les properes festes de Nadal. Per això ho va concloure amb un **"bones festes a tots, i fins aviat"**.